

**ПРОТЕСТНО ОБАВЕШТЕЊЕ
ДР НЕБОЈШЕ ЈОВАНОВИЋА
професора Правног факултета
Универзитета у Београду**

Др Небојша Јовановић, професор Правног факултета Универзитета у Београду обавештава стручну јавност и учеснике овогодишњег саветовања у Врњачкој Бањи да је **др Дара Миленовић**, професор Правног факултета Универзитета у Нишу, у свом раду „ПРОБИЈАЊЕ ПРАВНЕ ЛИЧНОСТИ – средство заштите поверилаца од несавесних дужника“ објављеном у часопису „Право и привреда“ бр. 1–4/2009 на странама 116–128, као зборнику радова са 18. саветовања правника у привреди на тему „Пословно право и европске интеграције“ одржаног 2009. године у Врњачкој Бањи, **преузела кључне идеје, систематику и знатан део** његовог рада „ПОБИЈАЊЕ ПРАВНОГ СУБЈЕКТИВИТЕТА КОМПАНИЈА“ објављеног у часопису „Правни живот“ број 10/1997 на странама 865–890, а да при том споменути рад професора Јовановића нигде није цитирала“. Тиме је др Дара Миленовић извршила грубу повреду ауторског права др Небојша Јовановића, која се у стручним круговима зове умна крађа. Од укупно 12 страна свог рада, др Дара Миленовић, као повредилац права, преузела је седам до осам страна споменутог рада др Небојше Јовановића, као оштећеника.

Преузимање се испољава не само у препричавању, већ и у преписивању читавих реченица и делова из рада оштећеника, и то оних који су кључни за разумевање теме на коју се односе оба рада. У мноштву преузимања и преписивања овде се издвајају само три примера, ради доказивања изнете тврдње. Примери се износе у виду цитата из оба рада, како би читалац упоређивањем извео закључак о истинитости изнете тврдње.

Први пример – Небојша Јовановић у свом раду на страни 874 часописа „Правни живот“ пише следеће: „Да би суд изрекао санкцију продирања кроз правну личност привредног друштва, неопходно је да утврди испуњеност три услова: 1) злоупотреба, 2) имовинска корист одговорног лица (одн. штетна последица по противну страну) и 3) узрочна веза“. На истој и следећој страни у следећим пасусима аутор пише: „Злоупотреба може да буде субјективна и објективна. Субјективна злоупотреба постоји када чланови или руководиоци компаније користе њено својство правног лица само у намери да нашкоде повериоцима... Објективна злоупотреба постоји кад се компанијин субјективитет користи противно циљевима због којих јој је признат, без намере да се другима нашкоди. То је, рецимо, случај кад чланови или руководиоци компаније приказују њен капитал већим, како би се навели партнери на закључење вреднијих послова, без намере да им се нашкоди, већ у намери подстицања бржег раста компаније... Да би суд злоупотребиоцу изрекао санкцију, продором кроз правну личност компаније, довољно је да се докаже објективна злоупотреба. У ствари, у пракси је врло тешко да се разграничи чиста објективна од чисте субјективне злоупотребе, јер се оне обично преплићу у истом случају“ (цитат скратио аутор овог протеста).

Др Дара Миленовић у свом раду на 121. страни часописа „Право и привреда“ долази до баш истих идеја као и оштећеник, и то готово истим речима, тако што пише: „Суд може изрећи санкцију пробијања правне личности друштва капитала само ако су кумулативно испуњени следећи услови:

- 1) злоупотреба својства правног лица друштва капитала;
- 2) имовинска корист одговорног лица, односно штетна последица по противну страну; и
- 3) узрочна веза.

Злоупотреба може бити субјективна и објективна. Субјективна злоупотреба постоји кад се друштво користи за постизање циљева које чланови или руководиоци друштва не би могли сами постићи и који су им, по правилу забрањени, а у намери да нашкоде његовим повериоцима... Објективна злоупотреба постоји у случајевима када се друштво користи противно циљевима због којих му је признат субјективитет, без намере да се другима нашкоди... На пример, када се капитал друштва приказује већим, како би се трећа лица навела да са њим закључују уговоре чији је предмет веће вредности, без намере да им се нашкоди, већ у намери подстицања бржег раста друштва. У пракси се објективна и субјективна злоупотреба најчешће преплићу у истом случају. Довољно је да се докаже објективна злоупотреба“ (цитат скратио аутор).

Дрући пример – Оштећеник у свом раду на страни 887 часописа „Правни живот“ под поднасловом „*Правно дејство*“ пише: „Основно дејство успешног побијања субјективитета компаније састоји се у томе што суд занемарује њен субјективитет и изриче одговарајућу санкцију лицу одговорном за злоупотребу. Санкција има за циљ да отклони штетне последице злоупотребе. Она може да буде различита зависно од околности случаја... Најчешће се састоји у обавезивању одговорних лица да из сопствене имовине испуне компанијине дугове трећим лицима, или да надокнаде штету коју им је компанија проузроковала“ (цитат скратио аутор).

Повредилац, такође, под истим поднасловом (*Правно дејство*) у свом раду на страни 124 часописа „Право и привреда“ пише: „Основно дејство успешног пробијања правне личности друштва јесте занемаривање његовог правног субјективитета и изрицање одговарајуће санкције лицу одговорном за злоупотребу. Изреченом санкцијом отклањају се штетне последице злоупотребе. Она може да буде различита, зависно од околности конкретног случаја. Санкција се најчешће састоји у обавезивању одговорних лица да солидарно неограничено одговарају за обавезе друштва трећим лицима или да надокнаде штету, коју им је компанија проузроковала.“

Трећи пример – Оштећеник у свом раду на страни 867 часописа „Правни живот“ пише: „Побијање правног субјективитета компаније је судско занемаривање (неуважавање) злоупотребљеног својства правног лица компаније, у одређеној парници по тужби заинтересованог лица, у циљу отклањања штетних последица злоупотребе. Успешно побијање компанијиног субјективитета доводи до неограничене солидарне одговорности чланова и/или руководиоца за њене дугове према трећим лицима ...“ (цитат скратио аутор).

Повредилац дефинише појам пробијања правне личности тако што први део своје дефиниције преузима из рада оштећеника, средину пише својим речима, да би се на крају вратио на дефиницију оштећеника. Његова дефиниција је на страни 120 часописа „Право и привреда“ и гласи: „Пробијање правне личности друштва капитала јесте судско неуважавање злоупотребљеног својства правног лица друштва, у одређеној парници по тужби заинтересованог лица, којим се врши приближавање правне природе друштва капитала, ..., правној природи друштва лица,... ради отклањања штетних последица злоупотребе... Успешно побијање правне личности друштва капитала доводи до прописане солидарне неограничене одговорности чланова или акционара друштва...“ (цитат скратио аутор).

Како се повреда ауторског права може уклонити само њеним објављивањем у истом часопису на истом стручном скупу где је учињена, др

Небојша Јовановић је био принуђен да на овај начин упозна стручну јавност о томе. Да је др Дара Миленовић у свом раду бар једном цитирала његов рад, оштећеник се на овај начин не би обраћао стручној јавности и уваженом скупу у Врњачкој Бањи, упркос повреди свог ауторског права.

У Београду 21. априла 2010. године

Др Небојша Јовановић